

גיליון מס' 235

יבִיעֵ אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת כי תבא

מאמר השבוע

מאת רבני הסוכות
הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

"אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רֵהִיִּים וְשָׁטִי כָזָב" (תהלים מ, ה).

ישלחו דברו וירפאהו. אולם אדם שמרגיש כאבים עזים מאד בבטנו, וקשה לו מאד להאמין שהפאב יעבר מעליו ללא עזרה חיצונית, כגון תרופות וכדומה. אם נשאל אותו באותו הקצב: "האם נראה בעיניך שהבורא יתברך יכול להעביר את הפאב ללא תרופה?" הוא יענה: "תסבירו לי איך בדיוק הפאב החד יעבר? הרי לפי חוק הפאב הדבר ברור שמשהו לא בסדר בגופי?" אזי הרי הוא חיב לעשות את ההשתדלות הרצויה ולקשת לרופא להפדק ולקחת את התרופות שקבל.

כך הדבר לגבי פרנסה -

אם יודע בנפשו שאף אם יעבד שעותים ביום בלבד, ביד הבורא יתברך לשלח לו את כל צרכיו דרך אותם שעות עבודה, אינו מצוה להשתדל יותר מן. וינצל האדם את שאר זמנו לתורה ומעשים טובים ויבטח בבורא יתברך שהשתדלות זו תהיה הצורך להעביר לו את כל צרכיו. ועליו נאמר: (תהלים נה כה) "השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך". ולעמיתו יש יהודי שקשה בעיניו להבין שבשעותים עבודה בלבד יקבל משכורת שתספיק לכל צרכי מחייתו. יהודי זה חיב לעשות השתדלות נוספת עד שיגיע בלבדו שדי בהשתדלות זו כדי שיקבל את השכר שספיק עבורו ובעבור בני ביתו. בדרך כלל אדם ששואל אם הוא צריך לעשות השתדלות מסוימת, התשובה תהיה שהוא צריך, מפני שבטחון בהשם הוא מלשון בטוח שהבורא יתברך יתן לו, ואם היהודי מסתפק אם צריך לעשות השתדלות כנראה שאינו בוטח, ולכן צריך לעשות השתדלות. וככל שיתחזק בטחונו בבורא יתברך ישלח לו פרנסתו אף בהשתדלות מועטת, כך יכול למעט בהשתדלות. האמת המחלטת היא שהבורא יתברך לא צריך שום השתדלות מצדנו כדי לפרנס אותנו, רק שיתלה הדבר בגדל אמונתנו בו.

מבחן הבטחון (ספור)

אחד מתלמידי שאל אותי האם צריך הוא לשכר עורך דין עבור משפט שהיה לו בעניני תעבורה? שאלתי אותו: "מדוע צריך עורך דין?" ענה הצדיק: "יש לי עבר עשיר בעברות תנועה, והענש הצפוי לי הוא שלילת רשיון לכמה חדשים, דבר שפגע לי בעבודתי כנהג". חזרתי ושאלתי: "כמה עולה לשכר עורך דין שייצג אותך בתיק?"

"ארבעת אלפים ש"ח" - ענה לי היהודי. שוב שאלתי: "האם אתה מאמין שאם תתן סכום זה לצדקה במקום לעורך דין, ביד הבורא יתברך להוציא אותך ללא שלילת רשיון בתיק הזה?" תשובתו היתה מגמגמת בתחלה. בקשתי ממנו שיחשב על זה עד מחר. למחרת פנה אלי ואמר: "הרב, אני מאמין באמונה שלמה שאם אתן את הסכום המדבר לבורא יתברך, המשך בעמוד האחרון

מסבירים חז"ל שפסוק זה נאמר על יוסף הצדיק שפנה לבקש עזרה משר המשקים שיוציאו מבית האסורים. יוסף הצדיק נענש בעוד שנתים בבית האסורים בגלל שתי מלים שאמר 'זכרתיני' ו'הזכרתני'. מיד נשאלת השאלה - מה חטאו של יוסף הצדיק? הוא עשה השתדלות קלה מאוד? אדם שנמצא בבית האסורים, על לא עול בכפו, ופוגש שם שר חשוב בבית המלך יכול לבקש את עזרתו במלים ספורות. ואם כן, מדוע נענש על השתדלות זו יוסף הצדיק? ועוד שהזכר בזה לגנאי לעולם ע"י שנוחק הדבר בספר תהלים.

התשובה לדבר פשוטה מאד. יוסף הצדיק זכה שהבורא יתברך נגלה אליו בכל מעשיו כמו שאמר הכתוב: (בראשית ט, ב) 'ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדוניו המצרי'. ופרשו חז"ל ששכינה שרתה על מעשיו של יוסף, וכל פעלה שעשה בבית אדוניו הצליח בה מעל הטבע. כמו כן זכה יוסף ללמד תורה עם גדול הדור, יעקב אבינו, ולראות נסים גלויים בכל רגע, וכינון שכן מצפה הקב"ה מיוסף הצדיק לדעת שאין השתדלות מועילה במאומה ובנדאי לא לבקש עזרה ממצרי שהיה שונא את יוסף, כמו שאמר לפרעה (בראשית מא, יב) 'ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים'. והסביר רש"י שהתפנו בזה לבזותו בעיני פרעה.

לכן נענש יוסף הצדיק. בדרךגו הגבוהה היה יודע שהקב"ה הוא המחליט הבלעדי מתי ישתחרר מבית האסורים, ובידו של הקב"ה לשחררו מיד ללא כל השתדלות, וכינון שכן השם יתברך מצפה ממנו שלא יפנה אל רשעים לבקש את עזרתם. לכן נענש יוסף הצדיק על השתדלותו בשנתיים נוספות בבית האסורים.

"וברך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה" (דברים יד, כט). מפרשים חז"ל (ילקוט שמעוני דברים רמז תתח) אתה תעשה, וה' יסיע בידך שתצליח. כמה השתדלות צריך לעשות?

מכאן משמע שאדם מצוה על ההשתדלות, ומאידך גיסא למדונו חז"ל שמוזות האדם כבר נקצבו לו בראש השנה. ואם כך מדוע לעשות השתדלות, מה שנקצב בעבורנו כבר יגיע לנו ומה תשנה השתדלותנו בדרך?

התשובה לכל השאלות היא:

ההשתדלות תלויה בבטחונו של הבורא בבורא יתברך, ולא רק ההשתדלות עצמה אלא אף פמות ההשתדלות.

דגמא לדבר, אדם מרגיש כאב קל בבטנו, והוא מאמין שהקב"ה יכול להעביר את הפאב ללא תרופה מפני שהפאב קל מאד. הוא אומר לעצמו: "עוד כמה דקות יעבר הפאב". אם הוא מבין בנפשו שלא צריך ללכת לרופא בגלל כאב בזה, אלא ה' יתברך יעזר והחלי יעבר מעליו, אינו צריך לעשות השתדלות. ויבטח האדם בבורא יתברך שיסיר מעליו את צער הפאב, וה' יתברך

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בוא ותהיה שותפים

מחיר: 200 ש"ח לחשבון 36 חודשים או 400 ש"ח לחשבון 36 חודשים
מקבלת כח נחלת ונחלת חמש ש"ח ברב יאל כהן שליט"א
במקום ניתן להקדיש את החשבון וזכר לרש"י במחלוקת או לרבינו שמואל

03-8000-770

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח'פה	ב'ש
כניסה:	18:41	18:43	18:42
יציאה:	19:31	19:33	19:32
ז'ת:	20:17	20:19	20:20

בירושלים: לנהוגים 40 דקות 16:24

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

"הראיני את מראיך" ואז "השמעיני את קולך"

להלן מלל חוצב להבות אש, היוצא מלב טהור וקדוש של מרן הראשון לציון רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל שמסר בשיעורו על שליח ציבור השולח את בניו לבתי ספר שהמורים והמורות שם אינם שומרי תורה ומצוות. (הובא בספר "מעדני המלך" ח"א עמוד קעד)

אחד מדיני שליח הציבור שיהיה ביתו ריקם מעבירות, לא רק שהוא יהיה צדיק, אלא שגם בניו לא יהיו רשעים, אם יש לו בני רשעים זה בושה וחרפה, עד שאתה בא להתפלל לנו תוכיח את בניך, צריך שכל בניו יהיו יראי השם. אם אינו יודע לחנך מה הוא בא להתפלל? 'הראיני את מראיך' ואז 'השמעיני את קולך', כי קולך ערב ומראה נאווה'. ואם לא, הוא חס ושלום מעורר קטרוג, הוא אינו ראוי לבקש על עצמו איך יבקש על אחרים?

צריך כל אדם לדאוג שבניו יהיה תלמידי חכמים יראי שמים. אדם בלי תורה לא שווה כלום! כל הרווחים שלו לטמיון! הכל הולך לגהינם! הוא פסול להיות שליח צבור. הפוסקים כתבו כן על אדם שהוא שוחט ובודק ושם את בניו בבתי ספר חילונים, שפסול להיות שוחט ובודק, כיון שיש בו אפיקורסות. ויש כאלה שאינם כל כך רשעים, אבל יש להם פחד ואימה מנשותיהם כמו ממלאך המוות, יש לו אשה מרשעת והיא מדריכה את הבית, וכדי לצאת ידי חובתו עמה מחניף לה, היא רוצה את בית הספר הזה, ומה שהיא אומרת 'נעשה ונשמע', במקום שישמע לקב"ה. על זה אמרו כל ההולך בעצת אשתו נופל בגהינם, לא ילך לגהינם אלא הולך ונופל, גם הליכה לא תהיה לו - גם תקומה לא תהיה לו, לאדם שאינו שם לבו על דברים כאלה שעומדים ברומו של עולם. (בהלכה ובאגדה)

שאלות ותשובות
מאת מורנו הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: קניתי טוסטר והטבלתי אותו למרות שכתוב על המכשיר שאין להטבילו במים, ואחר כמה חודשים הוא יתקלקל האם מותר לי ללכת לחנות לבקש להחליפו מפני שיש עליו אחריות?

תשובה: שמעתי פעם מפי מומחים שאם מטבילים כלי - ייתכן שאחר כמה חודשים קורה לו נזק מחמת הטבילה (קורוזיה) ולכן היות וכתנאי האחריות היה שלא להטביל את הכלי, ברגע שטבלת הוסרה האחריות ואין להחליף את המכשיר.

שאלה: קניתי קומקום והטבלתי אותו, ולאחר מכן גיליתי ששכחתי להסיר מדבקה שיש בתחתית, האם אני חייב לחזור להטבילו?

תשובה: אם המדבקה נמצאת במקום שאין דרך להקפיד, כמו שאמרת שזה בתחתית הקומקום, זה לא נחשב חציצה ואין צורך להטבילו פעם נוספת.

שאלה: הרבה פעמים אני עוצר בדרכים בתחנת דלק וקונה קפה שחור, והעובד שמכין לי הוא ערבי, האם מותר לי לשתות את הקפה?

תשובה: מותר שערבי יכין את הקפה, ואין בזה משום בישולי עכו"ם, היות והקפה עיקרו מים (ולכן ברכתו שהכל), ובמים אין בישולי גויים. מכל מקום - כתוב שרבינו האר"י החמיר גם בזה, ולכן הרוצה להתחסד ולהחמיר על עצמו, תבוא עליו ברכה (מרן ביחודה דעת ח' ד' ס' מ"ז, והוסיף שם שהמנהג להקל בזה).

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

ארץ ישראל ובית המקדש תשובת המשקל

הפרשה פותחת במצות הביכורים, כשבמ"צ צוה זו מדגישה התורה את ענין ההודאה על השפע והכרת הטוב. המשנה מבארת (ביכורים פ"ג מ"א) 'כיצד מפרשין הבכורים, יורד אדם בתוך שדהו ורואה תאנה שביכרה, אשכול שביכר, רמון שביכר, קושרו בגמי ואומר הרי אלו ביכורים'. ויש להתבונן מדוע נקטה המשנה דוקא את התאנה, הגפן, והרימון, כדוגמאות לפירות החייבים בביכורים, הרי כל פירות שבעת המינים חייבים בביכורים. ומבאר האריז"ל מפני שבשלושת הפירות הללו הוציאו המרגלים לקחו הארץ רעה, שכידוע המרגלים לקחו מארץ ישראל למדבר אשכול ענבים, רימון, ותאנה, ועל ידי פירות אלו הוציאו את דיבת הארץ רעה, וכעת בהבאת הביכורים מפירות הארץ אנו מכפרים על כך בהודאה לה'.

בית המקדש הוא הגורם לירושת הארץ

בנוסח ההודאה בהבאת הביכורים מפירות הארץ אנו אומרים (דברים כו, ט) 'ויביאנו אל המקום הזה, ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש', וצריך

בנה אברהם אבינו מזבח לה' והקריב עליו קרבנות כמובא בפסוק (בראשית יב, ז) 'ורא ה' אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת, ויבן שם מזבח לה' הנראה אליו', וזה מפני שאברהם אבינו הבין שנתנית הארץ לא תושלם רק עד הזמן שבו יוכלו בני ישראל להקריב קרבנות בבית המקדש.

ללא אפליות

וצריך להבין מדוע כרך הקב"ה את נתינת הארץ במקום המקדש, ומבאר ה'זרע שמשון' על פי דברי היכלי יקר' (שמואל ב כד, ה) שהקב"ה מלוא כל הארץ כבודו ומשגיח הוא על כל הארץ, אך בארץ ישראל ישנה השגחה מיוחדת כמו שנאמר (דברים יא, יב) 'ארץ אשר ה' אלהיך דורש אתה תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה'. והטעם שארץ ישראל מופלית לטובה הוא מפני ייחודה של ארץ ישראל הנובע מחמת בית המקדש שמכוון כנגד כסא הכבוד הרוחני, ממנו נמשכת הקדושה לירושלים ומשם לכל ארץ ישראל. ומעתה אם הקב"ה היה נותן לנו את הארץ ורק אחר כך את בית המקדש, היה מקום לשאול מה ייחודיותה של ארץ ישראל משאר הארצות והרי את כולם ברא ה', אך לאחר ש"הביאנו אל המקום הזה" ורכשנו את בית המקדש, כעת מובן מהי ייחודיותה של הארץ.

להבין מהי כוונת הפסוק "למקום הזה", ו"לארץ הזאת", ומבאר הי"לקוט שמעוני' (רמז תתקלח) "המקום" הכוונה לבית המקדש "והארץ" הכוונה לארץ ישראל. אך עדיין זה לא ברור כל כך, שהרי ראוי יותר לכתוב 'ויביאנו אל הארץ ויתן לנו את המקום הזה' משום שתחילה הגענו לארץ ורק לאחר מכן לירושלים ולבית המקדש, ומדוע כתבה התורה בסדר הפוך. ומחדש הי"לקוט שמעוני' שבשכר בנין בית המקדש נתן לנו הקב"ה את הארץ. ומעיר הזרע שמשון' שלכאורה דברי הי"לקוט שמעוני' קשים להבנה, 'שבשכר בית המקדש ירשנו את הארץ' - שהרי ארץ ישראל הובטחה לנו בימי האבות זמן רב לפני בנין בית המקדש.

בית המקדש כנגד כסא הכבוד

ומבאר, שאמנם ארץ ישראל ניתנה לנו בתקופת האבות, אך מקום בית המקדש לא ניתן לנו, ורצון ה' היה שנרכוש אותו מכספינו וכפי שאמר דוד המלך ל'ארוונה היבוסית' שהיה מתגורר על מקום הר הבית (שמואל ב כד, כד) 'ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר, ולא אעלה לה' אלהי עלות חנם'. ולזה רמז הפסוק "ויביאנו אל המקום הזה" דהיינו אל בית המקדש, ורק לאחר מכן "ויתן לנו את הארץ הזאת" שניתנה לנו הארץ בשלימותה, משום שהארץ המובטחת בימי האבות לא היתה שלימה מאחר שלא ניתן בה מקום המקדש ואם כן היה חסר במהות הנתונה. לפי זה מבאר הזרע שמשון' מדוע מיד לאחר שהקב"ה הבטיח את הארץ לאברהם אבינו,

מבצע!!! לכבוד הילולת הזרע שמשון'
הפתיעו את יקירכם
בספר 'מעבר לסגולה'
ביאורים על הזרע שמשון'
לפרטים צלצלו עכשיו,
הידברות 073-222-1250

הדרך המהירה ביותר להתעשר

סיפר מזכה הרבים הרב יצחק פנגר שליט"א: איש עסקים ממולח נתבקש פעם באירוע חברתי על ידי מכר: "תן לי את הטיפ הטוב ביותר, כיצד אני יכול לתת בכמה דקות את הדרך מספר דקות, ואז ענה: "אני לא יכול לתת בכמה דקות את הדרך המהירה והקלה כיצד להיות עשיר - האם להשקיע בנדל"ן או בבורסה, בניירת ערך או בסטראטאפים, כיוון שהדברים משתנים כל הזמן, וכך גם האנשים. אבל דבר אחד אני יכול להעניק לך בוודאות: במקום את הדרך המהירה ביותר כיצד להיות עשיר, אני יכול להעניק לך את הדרך המהירה ביותר כיצד להרגיש עשיר, שמניסיוני - היא הרבה יותר חשובה. אני מכיר הרבה מאד 'עשירים על הנייר', שבחשבון הבנק שלהם יש כמה מיליונים, אך הם לא מרגישים עשירים. ואם כך, ההרגשה היא החשובה, לא המציאות האובייקטיבית בבנק. לכן הדרך המהירה ביותר להרגיש עשיר - היא לקיים 'איזהו עשיר... השמח בחלקו' (אבות פ"ד מ"א), כלומר במילים אחרות - "הכרת הטוב". להעריך את מה שיש לך כבר עכשיו, לשאוף ליותר אם אתה רוצה, אבל כל הזמן לשמוח במה שכבר יש". הדרך הזו גם פטורה ממש, לא צריך עוסק מורשה ולא עבודה מפרכת מורטת עצבים, מלחיצה ומייגעת, כשאר הדרכים בניסיון להשיג עושר גשמי. ע"כ.

בפרשה שלנו נצטוונו על מצות ביכורים "ובאת אל הפה אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו: ותיתי לנת פנהא די יהי ביומיא האנון ותימר לה תייתי יומא דין קדם ה' אלקך ארי עלית לארעא די קיים ה' לאבתהנא למתן לנא".

רש"י בדיבור המתחיל "ואמרת אליו" מבאר את סיבת הבאת הביכורים: שאינך כפוי טובה: עד כאן לשונו. וכיצד נגיע לשלימות במידת הכרת הטוב לבורא עולם? נביא כאן שתי עצות:

א. על ידי הכרת הטוב לזולת: אמרו רבותינו במדרש (שמות רבה א, ח): הכופר בטובתו של חבירו סופו לכפור בטובתו של מקום. ע"כ. כלומר על ידי שאנו נתרלג להוקיר את זולתנו על טובות שעשו לנו, נזכה גם להודות לאבינו מלכנו.

ב. על ידי הערכה של כל דבר קטן: כתב בספר חרדים (פל"ה סי' כג) שחוקיק טובה למיטיב לו, ואפילו מעט ידמה בעיניו שהוא הרבה שנאמר "עבד לווה לאיש מלוה" (משלי לו ז) כל שכן לנותן עד כאן. בהקשר לכך סיפר רבי ירוחם ליבוביץ', בספרו "דעת חכמה ומוסר" (עמ' 57 - 56), על אדם חזק במיוחד שהיה בזמנו, בשם ברייטבארד, שבזמניו הטובים היה שובר מוטות ברזל - אך הגלגל התהפך עליו, והוא כבר לא יכול היה להרים אפילו עט. מזה מוציא הרב שיעור אדיר עבור כל אחד מאתנו:

"כשחלה הגיבור הידוע ברייטבארד, וחלש כל כך עד שלא יכול היה להחזיק עט בידו, סופר התבטא אז: "אותן ידיים ששברו מוטות ברזל ירעו מעט קטן וקל!" והוא, שבני אדם סוברים שאחיות עט הוא דבר פשוט וטבעי שאין צריך לזה כוח כלל, ורק כוחותיו של ברייטבארד הנם מתנת אלוקים, אבל באמת גם הכוח להחזיק עט הוא מתנתו של הקב"ה כמו הכוח לשבר מוטות ברזל, וכשאנו נותן כוח - אי אפשר אפילו להחזיק עט". הרב יצחק פנגר שליט"א: בפעם הבאה שאתם צריכים לעשות משהו שנחשב בעיניכם כמשעמם (שטיפת כלים, תיקון כלשהו, תליית כביסה וכו'), תתמקדו בלהיות אסירי תודה על היכולת להחזיק חפץ כלשהו בידיים שלכם. אם קשה לכם לדמיין, הייתי הולך להיפגש עם מישהו כזה, שאין לו היכולת להזיז את הידיים...

ויהי רצון שהקב"ה יזכנו להיות שמחים בחלקנו ולהכיר טובה על כל הטוב האופף אותנו.

(הרב יוסף דהן בן ר' ניסים הי"ו)

"מנטרה"

הרב הגאון יגאל כהן שליט"א אומר ומדבר בשבח שיטת ה"מנטרה". מה זה אומר? לחזור ולומר משפטים חיוביים ומחזקים מספר רב של פעמים - עד שזה נכנס לתת מודע, ולאט לאט משנה תפיסות שליליות של האדם לגבי עצמו. ככל שנגיד לעצמנו שאנחנו מצליחות, טובות, יכולות כל מה שליבנו חפץ (לטובה כמובן), שהשם אוהב אותנו והוא כל יכול - ככל שנאמר יותר את המשפטים הללו במנטרה, הלוך ושוב, נחזור בקול רם "השם אוהב אותי", "השם הוא כל יכול", "יש לי כוח" - נראה בחוש עד כמה זה עוזר, זה מחזק באמונה ונותן כוח ממש. שמנה לב שכשאת אומרת לעצמך "יו, איך אין לי כוח" - את באמת מרגישה שאין לך כוח. ישנם שיתוכחו ויגידו שבגלל שבאמת אין כוח אז מרגישים כך, ולא בגלל שאני אומרת את זה, כך אני מרגישה, אבל לא נתוכח - נעשה ניסיון בפועל! ברגע שעולה לך לראש להוציא מהפה "אין לי כוח / כסף / עצבים" - תשני את האמירה ותאמרי "יש לי הרבה כוחות", "אני חזקה", "יש לי מלא כסף לכל מה שאצטרך השם ידאג לי" וכדומה... ותראי כיצד הרגשתך משתפרת פלאים! זה עובד גם כאשר לא מרגישים טוב, אפשר לומר "אני לא מרגישה טוב", "אני חלשה" ועוד.. וזה משפיע אוטומטית על ההרגשה, ואפשר למרות החולשה וההרגשה הרעה - לפחות לנסות לשפר את ההרגשה במעט, על ידי הדיבור. גם אם באמת ההרגשה רעה - מה נפסיד אם נאמר "אני מרגישה טוב", "הכול בסדר", "השם אוהב אותי", "אני מרגישה הרבה יותר חזקה מאתמול".. אין מה להפסיד, תנסו וזה בטוח לא יזיק. גם אם פחות ירחמו עליך, זה עדיף. הדיבורים כל כך משפיעים על הנפש, שאנחנו לא מבינות עד כמה. המשקל של הדיבור הוא עצום. ואם מוסיפים לזה חיוך, אפילו מאולץ - זה שווה מיליונים. תנסו!

החכמה היא לעשות את זה גם כשלא בא לי, כשבאמת מרגישים פחות טוב, שזה נראה נוגד את המציאות. גם כשאין כסף בעו"ש, גם אם באמת יש לך תעודה של "לא יוצלחת" בדבר מסוים או מספיק ניסיון כושל בתחום הזה.. עדיין - תהי אמיצה, כנסי לחדר ותפמפמי שהשם הוא כל יכול, ותגידי "אני אצליח", "אני טובה בזה", "השם אוהב אותי" (המשפט האחרון הוא הכי נותן כוחות). כמה וכמה פעמים.

נוריד מהלקסיקון דיבורים מלחיצים ומפחידים שמכניסים לחרדות. יש לנו מספיק סיפורים מסביב, אין צורך להכניס לפה או לראש, ובטח שלא ללב - דאגות ומענות. אין צורך להילחץ ולצעוק "ויוווי" שכול הסביבה נבהלת, ובסוף בסך הכול הילד טיפה מעד.. תנסי כמה שיותר להירגע, לנשום, להבין שהכול מנוהל על ידי אחד יחיד ומיוחד, ואנחנו לא מעלים ולא מורידים בהשתדלות שלנו. אין מה להילחץ ולהלחץ. אמירות כגון אלו מכניסות פחדים מיותרים לתת מודע, ובסוף זה איכשהו מתפרץ.

בנוסף לכך נדע, כי הדיבור של אימא כל כך משפיע על נפש הילד. ילד ששמע מאמא שלו שהוא מוצלח וטוב כל ימי חייו יהיה לו הרבה הרבה יותר קל בחיים. ילד ששמע כל הזמן שהוא אהוב, שהוא יכול ומסוגל, יהיו לו כוחות נפש חזקים הרבה יותר. וגם פה - 'מנטרה': צריך לחזור ולשנן באוזניי הילדים משפטים שחשוב לכן שהם ישמעו ויספגו בחייהם. מה שנגיד פעם אחת בוודאי לא ייתפס. מה שנגיד 10 פעמים ביום - בוודאי ייתפס וייתן רושם בלב ונפש הילד. אז נלך על שביל האמצע, ולפחות מספר פעמים ביום נגיד את מה שחשוב לנו שייחרט לילדים שלנו בלב...

טיפ - מכיוון שאנחנו "סופר וומן", ויש לנו כל כך הרבה דברים לעשות חוץ מלהגיד משפטים מספר פעמים ביום, וזה גם משהו שבוטח תשכחו מחר, אך הוא כל כך חשוב. אז יש לי טיפ - לרשום על המקרר מספר משפטים שחשובים לך שיישמעו בביתך. וכך כל פעם שאת באזור (ואת בטח הרבה באזור) - פשוט תגידי משפט. גם אם לא בא לך, גם אם זה לא הזמן.. פשוט שיישמע בחלל הבית. זה בטוח יעשה את העבודה..

(דוגמאות למשפטים בשבוע הבא אי"ה).

לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

סבלנות, סובלנות

פעם אחת היה איזה יהודי עם 10 בנות, אותו יהודי היה עוסק בתיקון אופניים, והתפרנס בכבוד. 9 מבנותיו הוא חיתן עם נדונייה מכובדת, אבל לפני שהוא הספיק לחתן את הבת העשירית, הוא עבר 'אירוע לבבי'.

הרופאים אמרו לו שאסור לו לעבוד יותר, והוא נאלץ לסגור את חנות האופניים שלו, לאחר 40 שנים של עבודה.

טוב, אבל עכשיו מה עושים...? מאיפה הוא יחתן את הבת ה-10!

הוא הלך לרב שלו, וביקש ממנו עצה מה לעשות...?

הרב חשב כמה דקות, ולאחר מכן אמר לו: אני לא רואה פתרון...

תיסע לאמריקה, אני אתן לך כמה כתובות, ובעזרת השי"ת, תחזור לארץ עם

המשך מאמר הרב יגאל

עברותי הקודמות, נדאי יבעס. נזכרתי בדבריך, הרב, שגם לבו של השופט ביד הבורא יתברך. ינדתי למזכירות ובקשתי גליון הרשעות קודמות. לאחר שהקלידה המזכירה את שמי ומספר תעודת זהות, סרב המחשב להוציא נתונים. נסתה המזכירה להקליד את הנתונים שוב, והמחשב נשאר בסרובו להוציא נתונים. אמרה לי המזכירה: "תגש לשופט ותאמר לו שהמחשב לא הוציא את הנתונים שלך".

נגשתי לשופט, ולשאלתו היכן גליון הרשעות קודמות, ענית: "המחשב בפזמירות לא הוציא נתונים". ענה השופט ואמר: "אם כך, נראה שאין לך עברות קודמות, וכיון שזו עברה ראשונה, אני גוזר עליך שמונה מאות וחמשים ש"ח קנס. מכאן ולהבא תזהר שלא לעבר עברות תנועה". "זהו נס ממש. כבוד הרב", סיים הצדיק את דבריו.

התרגשתי מאד למשמע דבריו, ושמתתי על זה שאפלו בדרך יתום קשלוני עדין אנוחנו זוכים לראות את השגחתו המלאה והנפלאה של הבורא יתברך. מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

סכום זה יעזר לי שלא ישללו ממני את רשיון הנהיגה. "אם כך" - ענית לו - "תן צדקה. הכל יהיה בסדר".

בבקר יום המשפט מתקשר אלי התלמיד ושואל: "הרב, יש פה עורך דין שמציע לי להקנס אתי למשפט עבור אגף שקלים בלבד. מה הרב אומר על זה?"

אמרתי לו: "אמרת לי שאתה יודע בודאות שהקב"ה יכול להושיע אותך, אם כן למה לבזבז אגף שקלים בחנם? תפנס לשופט, וה' יהיה בעזרך".

לאחר קשעה, בזמן שמסרתי שעור, הוא מתקשר שוב. מובן שלא הפסקתי את השעור. הוא לא הפסיק להתקשר שוב ושוב. חפיתי בסבלנות לסוף השעור לראות איך יסתימו הדברים. בסיום השעור התקשרתי אליו בהזרה, וללא שאילת שלום הוא פרץ ואמר: "הרב, אתה לא מאמין מה שקרה לי. נגשתי למזכירה של השופט, והיא שאלה אותי היכן גליון הרשעות הקודמות. ענית לי: "אין לי אותו". "תגש בקומה למטה למזכירות ותבקש שיוציאו לך גליון הרשעות קודמות". כל גופי רעד, אם יראה השופט את כל

המשך סיפור לשבת

אותם... הוא רץ למטוס עם גרייבס בלבד, מבלי הנעליים. כשהוא נכנס למטוס, הוא התיישב במקומו, ופתח ספר תהילים. זה שישב בכסא מאחוריו, אמר לו: "אקסקוזו מי", אבל איך אתה לא התרגזת עליהם?!

אמר לו היהודי: לא הם עשו את זה, אני מאמין באמונה שלמה שהקב"ה עושה את הכל, אז כנראה שהייתי צריך לסבול קצת ביזיונות, אז קיבלתי את זה... זה לא שייך אליהם.

שאל אותו הנוסע: ובשביל מה אתה טס לאמריקה? סיפר לו. אחרי כמה דקות הנוסע דופק לו על הגב ונותן לו צ'ק של 50,000 \$, "זה בעד השיעור שלימדתי אותי כמה אפשר לעבור מבלי לכעוס!".

היהודי נחת באמריקה, קנה כרטיס ונעליים וטס בחזרה לארץ... מתוך אוצר הדרשות הקצרות, ניתן להשיג בטלפון: 0548-433-555

נדוניה.

הלך אותו יהודי, הוציא דרכון, קיבל ויזה, וקנה כרטיס טיסה. כשהוא הגיע לשדה התעופה, בבדיקת הבטחוני לפני הטיסה, משום מה הוא נראה להם חשוד, 'התלבשו' עליו, והתחילו לבדוק אותו בצורה קפדנית ביותר.

הורידו לו כמעט את כל הבגדים, ביקשו ממנו גם לחלוץ את הנעליים ולקחו אותם לבדיקה שאין בהם חומר נפץ...

אנשים שעברו שם גיחו עליו, זה היה נראה משונה מאוד, ועשו לו בושות נוראיות...

בסוף הוא שמע את הקריאה בטרמינל שהטיסה יוצאת, אז הוא ביקש מאנשי הביטחון שכבר ישחררו אותו, כי הוא הולך להפסיד את הטיסה. אמרו לו אנשי הביטחון: מבחינתנו אתה משוחרר...

אמר להם אותו יהודי: אז תחזירו לי בבקשה את הנעליים שלי. ענו לו: הנעליים שלך עדיין בבדיקה בטחוני, עוד לא גמרנו לבדוק

בשבת והודאה לכורא עולם יצא לאור ספרו החדש של הרב יגאל כהן שליט"א על פרק רביעי של חובת הלכות ביאור בשפה נעימה וברורה

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770 ובחנויות המובחרות

המסעדה

מסעדת החסד מבית "יביע אומר" לט"ו ר' ישעיה בן ר' משה מקרעסטיר זיע"א

המסעדה מבית "יביע אומר"
המאכילה מידי צהריים אנשים אשר אין ידם משנת לאכול ארוחה חמה. יש לכם שמחה? סעודת מצוה? אזכרה? רוצים לתרום לעילוי נשמת? לרפואה? וכד' תרמו סעודת עניים ותהיו שותפים במצוה הגדולה!

לתרומות חייגו:
טל': 03-8000770
תזכו למצוות

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים